

ሁሉ አዲስ ሲሆን

በተውሶ ማህጸን
በተውሶ ስጋ
በብድር አንቀለባ
በተውሶ አልጋ

በብዙ መቃተት
በስደት ቀን ለሊት

በክረምት በበጋ
በብዙ ፈተና መሸቶ እስከሚነጋ

በክህደት በውሸት
በረሃብ በጥማት

በሃሰት ምስክር
በድብቅ በስውር

በግልጽ ባደባባይ
በምድር በሰማይ

በበትር በጅራፍ በጀርባ ግርፋት
በውርደት በሃፍረት

አንደ እባብ በዛፍ ላይ
በጠራራ ጸሃይ

አራቁት ተሰጥቶ
አንደበት ተዘግቶ

ጨክትን ታግሶ
ውርደትንም ለብሶ

ተንቆ ተጠልቶ
በደዌ ተመትቶ

ህመምን በሙሉ
ለበሶ በአካሉ

በላብ ተለውሶ
በራሱ ደም ርሶ

በሙታን ተከብሶ በቀኝ በግራ
በዚያ በጠራራ

በብድር መቃበር በተውሶ መሬት
ለሶስት ቀን ሙሉ ለሶስት ቀን ለሊት

በምድር የተጣለው
የተወረወረው
ላፈር የተሰጠው

ወራቱን ጠብቆ
በዘመኑ ጸድቆ

ዘሩ በቀለና
ምድርን ፈንቅሎ በርግዶ ወጣና

ሞትን እንድ ትቢያ በትኖ ጣለና
አራገፈውና
ህይወት አወጀና

እንደ ሊባኖስ ዛፍ በቁመት በስፋት
አብዞቶ አደገና ጥላ ለደከሙት
ማረፊያ ለዛሉት

በብድር ግንዛት
በተውሶ ጉድጓድ ግብአተ መሬት

አንድ ሆኖ ሞቶ
አንድ ሆኖ ተቀብሮ በመቃብር ገበቶ

እኔን አንተን ይዞ እልፍ ሆኖ ተነሳ
የናዝሬቱ የሱስ የይሁዳ አንበሳ

በተውሶ ስጋ የተውሶን ሃጢያት
በተውሶ ዛፍ ላይ የተውሶን ህይወት

የብድርን በደል አራግጮ ከላዩ
አሸንፎ ጥሎት ቆሞ ከበላዩ

በአዲሱ ህይወት በከበረው ስጋ
የሞትም ጨለማ በድንገት ሲነጋ

አስራት ሲፈታ ቀንበር ሲንከታከት
ጨለማ ሲበራ ደምቆ እንደ ከዋክብት

የተውሶው ገላ ከነጣጣው ወድቆ
የተሰዋውም በግ በትንሳኤ ደምቆ

ቀኑ እንዳልጨለመ መስቀሉ ሸፍኖት
የፍጥረታት ጣጣ መከራ ተጭኖት

በለሊት ውጋገን ጨለማው ሲበራ
በትንሳኤው ብርሃን በትንሳኤው ጮራ

መጨረሻው ጠላት ሞት በሞት ተሸርክል
ትንሳኤው ታውጀ ትንሳኤው ተነግራል

ሲኦል ማሸነፊያህ ድል መምቻህ ተመትቷል
ሰልጣንህ ተሸር ህግህ ተሰርዛል

እንግዲህ በሃጢያት
በሞትም ባርነት

አስረህ አትገዛም ትሳኤው ታውጃል
ለኔም ላንተም ላንቼም ፋሲካችን ታርዷል

Back to Meskot

The views reflected in the above poem/article are solely of the author and are not necessarily shared by Meskot. You may contact Zewdu Sahlu for comments at zewdu_michael@yahoo.com